

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/17/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8720010191
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8720010191.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., L.L.M., MBA na verejnom zasadnutí konanom dňa 24. novembra 2021 v trestnej veci obž. G. T. pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Trestného zákona účinného do 01.08.2019, o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/14/2020 zo dňa 12. mája 2021, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovanej G. T..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/14/2020 zo dňa 12. mája 2021 bola obž. G. T. uznaná za vinnú zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Trestného zákona účinného do 01.08.2019, na tom skutkovom základe, že

dňa 27.11.2017 v Poprade, po smrti Y. P. zomrelého dňa 21.11.2017 vykonala neoprávnene predaj cenných papierov emitenta: ASSET MANAG. SLSP AS EUR PLUS.F, ISIN: SK3110000310, druh CP: SPORO EUROVY PLUS FOND za sumu 15 437,83,-eur, pričom suma za predaj bola pripísaná na účet č. SK20 0900 0000 0050 5445 5273, vedený v Slovenskej sporiteľni, a.s. na meno nebohého Y. P., ďalej predaj cenných papierov emitenta: ASSET MANAG. SLSP AS EUR DLHOP.F, ISIN: SK3110000328, druh CP: SPORO EUROVY DLHOPISOVY FOND za sumu 16 992,78,-eur, pričom suma za predaj bola pripísaná na účet č. SK20 0900 0000 0050 5445 5273, vedený v Slovenskej sporiteľni, a.s. na meno nebohého Y.Q. a následne vykonala neoprávnený výber finančnej hotovosti vo výške 33 200,-eur z osobného účtu nebohého Y. P., vedeného v Slovenskej sporiteľni, a.s. pod č. SK20 0900 0000 0050 545 5273, ktoré si prisvojila aj napriek tomu, že na predaj cenných papierov nebohého Y. P. a na následný výber finančnej hotovosti z bankového účtu nebohého Y. P. nebol daný žiadny dôvod, ani udelený súhlas notára ako súdneho komisára alebo súhlas dedičov, čím J. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V., ul. U. č. XXX/XX, okres L. - právoplatnej dedičke po nebohom Y. P. spôsobila škodu vo výške 33 200,-eur. Za to bol obžalovanej uložený podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona účinného do 01.08.2019, s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona a § 36 písm. j/ Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 /troch/ rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona okresný súd výkon trestu podmienenečne odložil a zároveň uložil probačný dohľad nad jej správaním.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona bola obžalovanej určená skúšobná doba vo výmere 2 /dvoch/ rokov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. d/ Trestného zákona účinného do 01.08.2019 súd uložil obžalovanej povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe J. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom V., ul. U. č. XXX/XX, okres L. škodu vo výške 33 200,-eur.

A podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obžalovanej bola uložená povinnosť zaplatiť J. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom V., ul. U. č. XXX/XX, okres L. škodu vo výške 33 200,-eur.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom obhajcu odvolanie obžalovaná, ktoré neskoršie písomne odôvodnila tým, že má za to, žalovaný skutok nie je trestným činom, keďže svojím konaním nenaplnila tak subjektívnu a ani objektívnu stránku trestného činu jej za vinu kladeného. Trestný čin krádeže podľa § 212 Trestného zákona je úmyselným trestným činom, nakoľko podľa § 17 Trestného zákona pre trestnosť činu spáchaného fyzickou osobou treba úmyselné zavinenie, ak tento zákon výslovne neustanovuje, že stačí zavinenie z nedbanlivosti. Objektívna stránka skutkovej podstaty trestného činu krádeže spočíva v prisvojení si cudzej veci jej zmocnením a spôsobením škody. Obžalovaná svojím konaním nenaplnila objektívnu stránku skutkovej podstaty trestného činu krádeže. Nakoľko obžalovaná mala na základe Zmluvy o pôžičke zo dňa 15.07.2017 výslovný súhlas -oprávnenie na absolútne všetky právne úkony vo vzťahu k cenným papierom evidovaným na účte Y. P., nemohla sa svojím konaním dopustiť trestného činu krádeže, a teda nedošlo k naplneniu objektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu, ktorý sa jej kladie za vinu. Obžalovaná požičala bezúročne dlžníkovi Y. P. peňažnú sumu vo výške 35 000,- EUR za účelom kúpy chaty na základe Zmluvy o pôžičke peňazí uzatvorenej v zmysle § 657 a nasl. Občianskeho zákonníka, podpísanou obžalovanou a dlžníkom Y. P. dňa 15.07.2017 v Poprade (ďalej ako „Zmluva o pôžičke“). Dlžník sa v tejto zmluve zaviazal vrátiť celú požičanú sumu obžalovanej jednorazovou splátkou v lehote najneskôr dňa 15.11.2017, a to k rukám obžalovanej v mieste jej bydliska. Pre prípad, že by Y. P. ako dlžník nevrátil obžalovanej v stanovenej lehote celú dlžnú sumu, Y. P. v článku IV. ods. 2 Zmluvy o pôžičke vyhlásil, že dlžnú sumu vo výške 35 000 EUR, ktorú si od obžalovanej požičal zabezpečí tak, že splnomocní obžalovanú ako oprávnenú osobu na absolútne všetky právne úkony vo vzťahu k jeho cenným papierom evidovaným na majetkovom účte 227952, kde sú podielové listy emitované spoločnosťou AM SLSP ako SK3110000310-SPORO EURO PLUS FOND SK310000328 SPORO EUROVY DLHOPISOVY FOND, ktorých celková trhová hodnota k 30.06.2017 predstavovala sumu 34 783,56 EUR. V článku IV. ods. 3 Zmluvy o pôžičke dlžník vyhlásil, že obžalovaná na základe Zmluvy o pôžičke je (a to i nad rámec uvedeného pokynu) oprávnená, pokiaľ v dohodnutom termíne dlžník nevráti požičanú peňažnú sumu, aby sa v plnom rozsahu uspokojila vo výške požičanej sumy, a to i pre prípad, že by dlžník Y.Q. nebol zo zdravotných dôvodov spôsobilý nakladať s týmito prostriedkami, pričom Y. P. zdôraznil oprávnenosť obžalovanej nakladať s týmito prostriedkami i v prípade smrti dlžníka. Nakoľko dlžník Y. P. zomrel dňa 21.11.2017 a nevrátil obžalovanej v dohodnutom termíne (do 15.11.2017) požičanú sumu, obžalovaná bola v zmysle Zmluvy o pôžičke oprávnená uspokojiť svoju pohľadávku v plnej výške z účtu dlžníka. Dokazovanie preukázalo, že obžalovaná z vlastných finančných prostriedkov a z finančných prostriedkov svojho brata poskytla pôžičku nebohému Y. P., čo preukázali aj výpovede svedkov J. a P.. Žiadnym z vykonaných dôkazov nebolo spochybnené poskytnutie finančných prostriedkov obžalovanou nebohému Y. P. Suma 15 000 EUR bola nebohému Y. P. poskytnutá ešte pred Zmluvou o pôžičke a k poskytnutiu ďalších finančných prostriedkov zo strany obžalovanej došlo až po podpise Zmluvy o pôžičke, čomu nasvedčuje aj tá skutočnosť, že nebohý Y. P. zriadil dispozičné oprávnenie obžalovanej na dispozíciu s finančnými prostriedkami a že výber finančných prostriedkov z daného účtu bol len zabezpečovacím inštitútom zo strany obžalovanej. V konaní bolo preukázané udelenie splnomocnenia v Slovenskej sporiteľni, a.s. Y. P. obžalovanej na dispozíciu s jeho účtom a aj s cennými papiermi na účtoch cenných papierov. Táto skutočnosť potvrdzuje vôľu Y.Q. zabezpečiť pôžičku peňazí od obžalovanej dispozíciou s jeho finančnými prostriedkami a cennými papiermi v banke v súlade s uzavretou Zmluvou o pôžičke. Obžalovaná ako osoba neznalá práva pri predaji cenných papierov v banke a následnom prevode finančných prostriedkov z tohto predaja na účet Y. P. a následný hotovostný výber nekonala v úmysle obohatiť sa, ale len v úmysle uspokojiť si svoju splatnú pohľadávku zo Zmluvy o pôžičke. V prípade, ak by obžalovaná postupovala právne konformným spôsobom, tak by svoju pohľadávku zo Zmluvy o pôžičke uplatnila v dedičskom konaní po Y. P. a dedička J. J. z nadobudnutého dedičstva (cenných papierov a aj ďalších majetkových hodnôt) by na základe dedičského rozhodnutia musela obžalovanej jej pohľadávku uhradiť. Teda na strane J. J. by bol stav majetku nadobudnutého v dedičskom konaní taký istý ako teraz a na strane obžalovanej rovnako taký istý ako je teraz. Namíeta aj, že uznesením Okresného súdu Poprad, č. k. 5T/14/2020-220 zo dňa 20.07.2020 súd rozhodol o pribratí znalca z odboru písomoznalctvo, odvetvie ručné písmo (identifikácia pisateľa) PhDr. Dušana Grajciara, čím došlo k porušeniu zásady rovnosti strán v konaní pred súdom, ale aj zásady spravodlivého procesu. V zmysle § 2 ods. 11 Trestného poriadku môže súd vykonať na hlavnom pojednávaní aj dôkazy, ktoré strany nenavrhl. Iniciatíva súdu pri vykonávaní dôkazov má však svoje hranice a tie končia tam, kde začínajú hranice spravodlivého procesu (§ 2 ods. 7 Trestného poriadku) a hranice rovnosti strán v konaní pred súdom a kontradiktórneho procesu (§ 2 ods. 14 Trestného poriadku). Platí teda,

že súd má rozhodnúť spor medzi prokurátorom (štátom) a obžalovaným. Pri tomto rozhodovaní musí zachovať nestrannosť a nesmie iniciatívne napomáhať jednej alebo druhej strane. Súd nie je partnerom ani pomocníkom prokurátora pri preukazovaní skutkového stavu veci, ale je nestranným riešiteľom sporu medzi štátom a obžalovaným. Dôkazná aktivita zo strany súdu v prospech obžaloby nie je teda konformná s právom na spravodlivý proces

a s rozdelením úloh jednotlivých strán v spore. V prejednávanej trestnej veci napriek skutočnosti, že pravosť podpisu Y. P. na Zmluve o pôžičke zo dňa 15.07.2017 nebola zo strany prokurátora v konaní spochybňovaná a nespochybnila ju ani poškodená pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní dňa 27.07.2020, súd iniciatívne vykonal dôkaz, ktorý by mala navrhnúť výlučne jedna zo strán. Znalec PhDr. Dušan Grajciar vo svojom odbornom vyjadrení nachádzajúcim sa na č. I. 218 spisu sa jednoznačne vyjadril, že znalec je oprávnený realizovať písomoznalecké skúmanie iba v prípade, že pracuje s originálmi sporných podpisov a fotokópia sporného materiálu nie je vhodná na písomoznalecké skúmanie. Napriek uvedenému odbornému vyjadreniu, ktoré jednoznačne vylučuje vypracovanie písomoznaleckého posudku na pravosť podpisu nebohého Y. P. na fotokópii Zmluvy o pôžičke zo dňa 15.07.2017 (keďže originálom Zmluvy o pôžičke tak ako už obžalovaná súdu uviedla nedisponuje), súd pribral znalca na skúmanie tohto podpisu. Taktiež skúmanie podpisov na listinách zo Sociálnej poisťovne, Bratislava a Slovenskej sporiteľne, a.s. Bratislava nemá pre rozhodnutie súdu o vine obžalovanej žiadny význam, pretože pravosť týchto podpisov nebola v konaní žiadnou stranou konania rozporovaná. Paradoxne, aj napriek absencii originálu listiny znalec vykonal znalecké skúmanie a vypracoval Znalecký posudok č. 1/2021. Závery znaleckého posudku sú avšak sporné. Znalec odôvodnil prípustnosť znaleckého skúmania iba na základe toho, že pravosť fotokópie listiny bola overená OR PZ Poprad. Takýto spôsob overenia pravosti fotokópie listiny avšak právny poriadok nepozná. Odtlačok pečiatky „Kópia je totožná s originálom“ je možné považovať nanajvýš za evidenčný/administratívny úkon pracovníka Policajného zboru výlučne pre interné potreby Policajného zboru. Bolo neúčelné, ba až zbytočné vykonávať znalecké dokazovanie na otázku, ktorú znalec nevie zodpovedať, resp. na otázku, ktorá nie je v konaní sporná, a to dokonca z fotokópie listiny, ktorej pravosť nebola zákonným spôsobom osvedčená, takýto dôkaz vykonať a prihliadať naň. Obžalovaná je osobou bez právnického vzdelania a i na to, že mala oprávnenie disponovať s finančnými prostriedkami nebohého Y. P. a že je bežnou praxou, že dedičia po smrti vykonajú výber finančných prostriedkov z účtu nebohej osoby, napríklad pre potreby úhrady pohrebu. To isté sa stalo aj obžalovanej. Má za to, že v prípade obžalovanej je nutné využiť princíp in dubio pro reo, keďže skutok, z ktorého je obžalovaná nie je trestným činom. Navrhol, aby odvolací súd v zmysle § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci rozsudkom rozhodol tak, že napadnutý rozsudok zruší a vo veci rozhodne o oslobodení obžalovanej spod obžaloby v celom rozsahu.

Poškodená vo svojom vyjadrení k odvolaniu obžalovanej uviedla, že považuje rozhodnutie okresného súdu sa správne a zákonné a v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku. Prvostupňový súd vykonal v predmetnej veci všetky potrebné dôkazy na úplne objasnenie veci a úplne a správne zistil skutkový stav a dôkazy správne právne vyhodnotil. V konaní bola riadne preukázaná výška vzniknutej škody, na základe čoho súd vo svojom rozsudku uložil obžalovanej povinnosť túto škodu poškodenej uhradiť. Dôvody odvolania obžalovanej nie sú právne relevantné a opodstatnené a navrhuje podané odvolanie zamietnuť.

Z vyjadrenia prokurátora vyplýva, že obžalovaná v podanom odvolaní neuviedla žiadne nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci. Má za to, že v priebehu konania bolo jednoznačne preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedené v obžalobe a sa ho dopustila obž. G. T.. Považuje rozhodnutie prvostupňového súdu a zákonné a správne a preto navrhuje odvolanie obžalovanej podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietnuť.

Na základe takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľka podala odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej nie je dôvodné.

Úvodom je potrebné konštatovať, že súd prvého stupňa na hlavných pojednávaniach vykonal celé do úvahy prichádzajúce dokazovanie týkajúce sa skutku uvedeného v obžalobe prokurátora a boli vykonané dôkazy v rozsahu potrebnom na zistenie a ustálenie skutkového stavu veci a to zákonným spôsobom, pričom ani obžalovaná sa v rámci odvolacieho konania nedomáhala vykonania ďalších dôkazov. Z takto

procesne zabezpečených dôkazov následne okresný súd vyvodil skutkové okolnosti, tak ako sú uvedené vo výroku napadnutého rozsudku, pričom tieto majú oporu vo výsledkoch dokazovania. Prvostupňový súd vyhodnotil dôkazy v súlade so zásadou uvedenou v § 2 ods. 12 Tr. poriadku. Krajský súd považuje tieto skutkové zistenia za správne, s nimi sa stotožnil a keďže okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne rozviedol jednotlivé dôkazy, z ktorých pri ustálení skutkového stavu vychádzal, odvolací súd na toto rozhodnutie súdu prvého stupňa v celom rozsahu odkazuje.

Rozsudok súdu prvého stupňa obsahuje podrobné odôvodnenie, v ktorom je vyložené, ktoré skutočnosti boli vzaté za dokázané a o ktoré dôkazy sa prvostupňový súd opieral a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov. Úplnosť vykonaných dôkazných prostriedkov vytvorila vo veci nevyhnutný základ na záverečnú myšlienkovú činnosť aj odvolacieho súdu, ktorá spočívala v zhodnotení dôkazov v zmysle uvedených zásad vyplývajúcich z § 2 ods. 12 <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~/Main/TArticles.ascx&phContent=~/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=3507547&FragmentId2=3507547&VirtualDate=20.+12.+2000>> Trestného poriadku. Z obsahu odôvodnenia rozsudku vyplýva, že uvedené hodnotenie dôkazov neodporuje základným princípom logického myslenia.

Na podklade dôkaznej situácie uvedenej v odôvodnení napadnutého rozhodnutia aj krajský súd ustálil, že vykonanými dôkazmi bol spoľahlivo zistený skutkový stav veci tak, že o ňom nie sú dôvodné pochybnosti a aj konajúcemu súdu jeho rozsah postačuje na rozhodnutie vo veci tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 10, 12 Trestného poriadku i k záveru, že zabezpečené dôkazy spoľahlivo objasnili okolnosti svedčiace pre i proti obžalovanej.

Pri ustálení trestnej zodpovednosti obžalovanej súd prvého stupňa vychádzal predovšetkým z výpovede znalca L. Dušana Grajciara a zo záverov jeho znaleckého posudku z odboru písomoznalectvo, odvetvie ručné písmo č. 1/2021, čiastočne aj z výpovede poškodenej J. J. i z listinných dôkazov, keďže tieto dôkazy na seba vzájomne logicky nadväzovali a korešpondovali do takej miery, že o ich pravdivosti a objektívnosti okresný súd žiadne relevantné pochybnosti nemal, na rozdiel od výpovedi obžalovanej a svedkov H. J. a P. P., ktoré potom vyhodnotil ako účelové a spoľahlivo vyvrátené predchádzajúcou skupinou dôkazov. Obžalovanej G. T. argumentácia, že s neb. Y. P. dňa 15.07.2017 uzatvorila zmluvu o pôžičke na sumu 35 000,--eur, že predmetnú zmluvu o pôžičke podpísala spoločne s neb. Y. P. a že mu toho istého dňa aj osobne odovzdala čiastku 35.000,--eur, bola vyvrátená výpoveďou znalca PhDr. Dušana Grajciara a závermi jeho znaleckého posudku z odboru písomoznalectvo, odvetvie ručné písmo, č. 1/2021, ktoré objektívne preukázali, že podpis neb. Y. P. na zmluve o pôžičke zo dňa 15.07.2017 nie je zhodný s jeho podpismi na originálnych porovnávacích materiáloch. Ak teda neb. Y. P. zmluvu o pôžičke dňa 15.07.2017 nepodpísal, obžalovaná sa pred prvostupňovým súdom nemohla úspešne ubrániť svojim tvrdením, že na základe tejto zmluvy o pôžičke neb. Y. P. v ten istý deň aj reálne požičala hotovosť vo výške 35 000,--eur a že predajom cenných papierov a výberom finančnej hotovosti vo výške 33 200,--eur z osobného účtu neb. Y. P. vedeného v Slovenskej sporiteľni, a.s. si len zabezpečila údajne vrátenie pôžičky vo výške 35 000,--eur, ktorú mala poskytnúť neb. Y. P. spôsobom uvedeným v čl. IV., bod 1 predmetnej zmluvy o pôžičke zo dňa 15.07.2017. Ak predmetné dôkazy vyvrátili tvrdenie obžalovanej, že zmluvu o pôžičke zo dňa 15.07.2017 neb. Y. P. podpísal, tak zo strany okresného súdu nebolo uverené ani tvrdeniam svedkýň H. J. a P. P., že boli prítomné pri podpise zmluvy o pôžičke zo dňa 15.07.2017, že zmluvu o pôžičke podpísali súčasne s obžalovanou a neb. Y. P. a ani tomu, že obžalovaná v tento deň finančnú čiastku vo výške 35 000,--eur aj reálne neb. Y. P. odovzdala a požičala. Ani jeden z dôkazov vykonaný v konaní pred súdom nepreukázal, že neb. Y. P. obžalovaná poskytla hotovostné finančné prostriedky ako pôžičku na údajnú kúpu záhradnej chatky alebo chaty.

Aj podľa názoru krajského súdu výsledky takto vykonaného dokazovania v danom prípade vyznievajú jednoznačne a tvoria ucelenú reťaz tak priamych ako aj nepriamych dôkazov, na podklade ktorých je možné vyvodiť bezpečný záver o tom, že skutok sa stal, je trestným činom a za jeho spáchanie je trestnoprávne zodpovedná obžalovaná. Správne a zákonu zodpovedajúce, sú preto právne závery okresného súdu, pokiaľ ide o výrok o vine napadnutého rozsudku.

Krajský súd zároveň dodáva, že v dvojinštancnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa. Okresný súd sa v napadnutom rozsudku správne, logicky a presvedčivo vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre jeho rozhodnutie. Všetky vykonané

dôkazy prvostupňový súd náležite, jednotlivito aj vzájomne vyhodnotil a dospel tak k správnym a úplným skutkovým záverom, ktoré aj podľa názoru odvolacieho súdu plne zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania.

Konanie obžalovaného bolo po právnej stránke zákonným spôsobom kvalifikované ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Trestného zákona účinného do 01.08.2019, pretože obžalovaná tým, že si prisvojila peniaze, ktoré neoprávnene vybrala z účtu v banke patriaceho neb. Y. P., čím sa ich zmocnila a spôsobila tak značnú škodu, naplnila po objektívnej aj subjektívnej stránke obligatórne náležitosti uvedeného zločinu.

Prvostupňový súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zaoberal aj poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom s uvedeným hodnotením sa stotožnil aj krajský súd a v ďalšom na neho odkazuje.

Súčasne je tiež možné konštatovať, že okresný súd v rámci všeobecných zásad platných pre ukladanie trestov dostatočne vyhodnotil všetky okolnosti, ako aj momenty, ktoré ovplyvňujú požiadavku ochrany spoločnosti a občanov pred páchaním takejto trestnej činnosti, pričom zvažil aj okolnosti na strane obžalovanej, ktorá nebola doposiaľ priestupkovo ani súdne trestaná, čiže doposiaľ viedla riadny život čomu zodpovedá poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. j/ Tr. zákona.

Krajský súd sa preto stotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa ohľadne výšky trestu a spôsobu jeho výkonu, pričom má za to, že uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov, teda na samej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby (3 roky až 7 rokov a 8 mesiacov) v plnej miere zodpovedá zásadám pre ukladanie trestov vzhľadom na vyššie uvedené konkrétne okolnosti prípadu a to aj z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie. Prihliadal pritom i na spôsob spáchania činu a jeho následok, na hodnotenie osoby obžalovanej, jej pomery a možnosti nápravy, z čoho vyvodil záver, že boli splnené zákonné podmienky pre uloženie takehoto trestu.

Po vyhodnotení všetkých okolností súvisiacich s rozhodovaním o spôsobe výkonu uloženého trestu bol vyvedený záver, že sú splnené podmienky ustanovené v § 51 ods. 1 Tr. zákona v spojení s § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, a preto bol výkon uloženého trestu odňatia slobody obžalovanej podmiennečne odložený, za súčasného uloženia probačného dohľadu a stanovenia skúšobnej doby na 2 roky. Odvolací súd má tiež za to, že boli splnené zákonné podmienky pre uloženie takehoto trestu a účel trestu odňatia slobody sa dosiahne i bez jeho výkonu. Obžalovaná v priebehu plynutia tejto skúšobnej doby spôsobom svojho života a svojím správaním preukáže, či účel trestu sa dosiahne aj bez nariadenia výkonu trestu.

Za účelom posilnenia výchovného účinku na obžalovanú jej bola v skúšobnej dobe uložená povinnosť nahraďiť v skúšobnej dobe J. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom V., ul. U. č. XXX/XX, okres L. škodu vo výške 33 200,-eur.

Súd prvého stupňa zákonne rozhodol aj o nároku poškodenej J. J. na náhradu škody voči obžalovanej vo výške uvedenej v napadnutom rozsudku, keďže tento bol uplatnený riadne a včas a vznikol v dôsledku protiprávneho konania obžalovanej.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovanej krajský súd poukazuje na vyššie uvedené okolnosti prípadu, ako aj právne úvahy, ktorými sa riadil pri svojom rozhodovaní a v dôsledku neopakovania tých istých skutočností v celom rozsahu na ne odkazuje. Väčšina odvolacích námietok pritom už bola prednesená v rámci prvoinštančného konania, pričom okresný súd sa s nimi logicky a vyčerpávajúco vypořiadal. Obžalovaná stavia svoju obhajobu predovšetkým na tom, že mala dispozičné právo k účtu neb. Y. P. a predajom cenných papierov a následným výberom hotovosti v sume 33.200,- Eur z účtu nebohého si len uspokojovala svoju splatnú pohľadávku vo výške 35.000,-eur, ktorú mala mať voči neb. Y. P. z titulu Zmluvy o pôžičke peňazí. K tejto je potrebné ale uviesť, že v zmysle znaleckého posudku a výpovede znalca z odboru písomoznalectvo PhDr. Dušana Grajciara bolo jednoznačne konštatované, že popis „P. J.“ na predmetnej zmluve o pôžičke peňazí zo dňa 15.07.2017 nie je zhodný s originálnymi porovnávacími podpismi, ku ktorým krajský súd na margo odvolacích námietok dodáva, že nemal pochybnosti o autenticite týchto porovnávacích materiálov, keďže tieto pochádzali buď z banky alebo Sociálnej poisťovne, kde vždy pred podpisom príslušného dokumentu sa musí takáto osoba preukázať identifikačným preukazom, teda ide nespochybniteľne o podpisy nebohého P. Napokon znalec na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12.05.2021 na otázku obhajoby uviedol, že podpisy postupne analyzoval podľa jednotlivých znakov a v danom prípade zistil rozdielnosť v 18 znakov (poz. zo zhruba

20 posudzovaných znakov), čím je daná 100% istota, že nemohlo dôjsť k pochybeniu a nesprávnemu znaleckému posudku. Teda nosná odvolacia námietka o oprávnenosti konania obžalovanej týmto bola vyvrátená, pretože predložená zmluva nebola podpísaná neb. Y. P., čím sa stáva táto zmluva absolútne neplatnou. Teda ani dôvod predaja cenných papierov a následný výber hotovosti z účtu nebohého obžalovanou, ktorým malo byť vrátenie dlhu obžalovanej, neobstojí. Zároveň si je potrebné uvedomiť, že dispozičné oprávnenie obžalovanej k účtu nebohého platilo iba počas života Y. P. a po jeho smrti zaniklo, pričom príslušná banka ihneď po tom, čo jej Sociálna poisťovňa dňa 08.12.2017 oznámila úmrtie Y. P., zrušila všetky dispozičné práva k účtu nebohého, teda aj oprávnenie obžalovanej. Táto si bola vedomá, že v čase zadania pokynu na odpredaj cenných papierov a výberu hotovosti z účtu už bol Y. P. mŕtvy a ak by túto skutočnosť banke uviedla, táto by jej pokyn nezrealizovala a peniaze by jej nevyplatila.

K námietke, že na trestnosť konania obžalovanej je potrebné úmyselné zavinenie, odvolací súd konštatuje, že je pravdou, že trestný čin krádeže je úmyselným trestným činom, avšak nemožno zároveň prehliadať ust. § 18 písm. a/ Tr. zákona, v zmysle ktorého na priťažujúcu okolnosť alebo na okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, sa prihliadne, ak ide o ťažší následok, aj vtedy, keď ho páchatel zavinil z nedbanlivosti, ak tento zákon nevyžaduje aj v tomto prípade zavinenie úmyselné. Spôsobenie značnej škody (viac ako 26.600,- eur) v zmysle § 212 ods. 4 písm. a) Tr. zákona účinného do 01.08.2019 je nepochybne ťažším následkom, čomu aj zodpovedá trestná sadzba pri tomto zločine na 3 až 10 rokov, a preto na zavinenie postačí nedbanlivosť. Taktiež neobstojí ani to, že obžalovaná nie je osobou znalou práva, pretože neznalosť zákona neospravedlňuje.

Obžalovaná ak sa domnievala, že je veriteľom nebohého, mala si svoju pohľadávku riadne prihlásiť v rámci dedičského konania a následne by bolo zo strany oprávnenej dedičky riešené, či takúto pohľadávku uzná alebo nie. Okamih smrti poručiteľa (fyzickej osoby), je totiž podľa § 460 Občianskeho zákonníka rozhodujúcou skutočnosťou pre prechod práv a povinností (teda aj pohľadávok a dlhov), ktoré sú predmetom dedičstva. Dedičstvo sa pritom nadobúda už okamihom smrti poručiteľa. Teda aj vyjadrenie obhajoby, že by na základe dedičského rozhodnutia musela obžalovanej jej pohľadávku uhradiť poškodená je viac ako zavádzajúce. Poškodená už totiž v prípravnom konaní pri jej výsluchoch pred vyšetrovateľom spochybňovala túto pôžičku a tvrdila, že podľa jej názoru zmluvu o pôžičke peňazí nebohý nepodpísal, lebo jeho podpis je trochu iný čo dal ako spoludisponent a peniaze podľa nej poskytnuté neboli a nemyslí si, že zmluva je pravá a cíti sa byť poškodenou, čím boli vyvrátené ďalšie dôvody odvolania týkajúce sa nespochybnosti podpísania samotnej zmluvy o pôžičke neb. P. a reálneho poskytnutia peňazí v prípravnom konaní. Na margo samotnej pôžičky, ak vôbec došlo k jej poskytnutiu, je potrebné uviesť, že ani svedkyne H. J. a P. P. sa nevedeli zhodnúť v akej nominálnej hodnote mali byť vyplatené peniaze nebohému, H. J. tvrdí, že to mali byť bankovky v hodnote 100,- eur a P. P. 500,- eur, pričom ide o úplne rozdielne bankovky čo sa týka ich farby a veľkosti a teda v žiadnom prípade nemôže dôjsť k ich zameneniu.

Uvádzané priame a nepriame dôkazy vo svojom súhrne vytvárajú už spomenutú uzavretú reťaz dôkazov neumožňujúcich iný záver ani o priebehu žalovaného skutku ani o osobe páchatela než ten, ku ktorému dospel okresný súd, čo vyvracia obhajobnú argumentáciu obžalovaného o neexistencii iných dôkazov, preukazujúcich jej vinu, resp. ďalších usvedčujúcich dôkazov. Podstatou podaného odvolania obžalovanej G. T. je totiž snaha dosiahnuť, aby krajský súd prehodnotil vykonané dôkazy a na základe iného hodnotenia v intenciiach požiadavky obžalovanej dospel k odlišným skutkovým záverom, než aké urobili prvostupňový súd. Je ale potrebné konštatovať, že skutkový stav bol okresným súdom na podklade vykonaného dokazovania zistený správne a následne bol aj zákone subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu uvedenú v osobitnej časti Trestného zákona. Súd prvého stupňa sa správne, logicky a presvedčivo vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre jeho rozhodnutie.

Ohľadne pribratia znalca súdom bez návrhu procesnej strany sa odvolací súd nestotožnil ani z výhradou obžalovanej týkajúcej sa aktivity súdu pri vykonávaní dôkazov. Je možné súhlasiť s obhajobou, že súd nie je pomocníkom orgánov činných v trestnom konaní a má rozhodovať na podklade pred ním navrhnutých a vykonaných dôkazov, to ale nezabavuje súd možnosti vykonať dôkazy, ktoré procesné strany nenavrhl, ak to prispeje k správne a zákonnému rozhodnutiu vo veci. Napokon krajský súd vo svojom uznesení sp.zn. 10 Tos/16/2020 zo dňa 16.09.2020 sa uvedenou námietkou už zaoberal v súvislosti so sťažnosťou obhajoby na pribratie znalca PhDr. Grajciara, pričom snahu okresného súdu o

preskúmanie, či neb. Y.Q. je autorom podpisu na zmluve považoval za odôvodnenú a plne súladnú so základnými zásadami Trestného poriadku, najmä § 1.

Toto boli podstatné dôvody, pre ktoré krajský súd považoval odvolanie obžalovanej za nedôvodné a rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.